

שבת קודש פרשת חיי שרה – כ״ב מרחשון תשפ״ה Shabbos Kodesh Parshas Chayei Sarah - November 23, 2024 טיב התבדיו

סיבות שכלל לא פילל עליהם. אולם גם אדם שבדרך כלל מאמין ו'זוכר' שאין ההשתדלות ׳אמצעי׳ להצלחה. יש לחוש שכשיכנס היטב בעובי ההשתדלות. צלול הטבע להשכיח ממנו ידיעה זו. ובפרט כשההשתדלות מאירה לו פנים. ואם לא די בכך שהאמונה מסתלקת ממנו, גם בא על ידי זה לידי גיאות. כי נדמה לו שחילווחכמתו הם שעמדו לו והביאוהו לידי הצלחתו. ולכז מז הראוי שתמיד

כראות האדם שההצלחה מאירה לו פנים ישנז היטב שהכל בידי שמים. לאור האמור יש לומר. שאחר שראה אליעזר איך הצליח ה' דרכו, ומצא זיווג נכון ליצחק העולה על כל דרישותיו של אברהם אדונו. חשש מאוד שמא יתעורר בו מחשבה ש׳ההשתדלות׳ היא זו שהניבה פירות. ובה תלויה היתה הצלחתו. כמו כז היה חושש שמא יבוא לידי גיאות על ידי זה. ולכז ראה לנכוז לעשות פעולה שתפתור שתי חששותיו. הוא יאמר 'עבד אברהם אנכי'. ואז לא יתרשמו הוריה של רבקה יתר על המידה. להיפך. יהיה זו סיבה שלא להסכים להצעתו. בהבינם שאברהם לא יחשיב את כלתו העתידה יתר על המידה. כי אם ברצונו להחשיבה ולהעשירה כפי שדיבר העבד. היה מטיל את המשימה על אחד מפקידיו החשובים ולא על עבד זומר.

בנוסף היה במשפט זה כעיז 'תזכורת' לעצמו. שאיז לו במה להתפאר. כי גם אם כעת מאירה לו ההצלחה פנים. איז זו מסיבת היותו 'מוצלח' כי אם אכז ׳מוצלח׳ הוא למה הינו עבד? הז אמת שאחר שהוא עבד מאירה לו ההצלחה פנים בכל צעד ושעל. וזוהי אולי בזכות הכנעתו לאדונו הצדיק. אבל ודאי לא מפני היותו 'מוצלח'. כי אם כז לא היה צריר לבוא לידי תואר 'עבד'.

ואכן זכה לראות לבסוף שלא ההשתדלות עושה פרי, ואין לו לאדם במה להתפאר. כי הכל תלוי רק ברצוז ה', ונחקקו דברים אלו בתורה. כדי ללמד גם אותנו שרק הקב״ה הוא עילת העילות וסיבת הסיבות.

של השי״ת. וכל שירור הוא באופז של למעלה מדרר הטבע. ובשונה משאר העניינים בהאי עלמא. שהגם שאנו מאמינים באמונה שלימה שהכל בהשגחתו ית'. מ"מ איז ההנהגה גלויה. איננו רואים בחוש שהכל נעשה בהשגחתו. ומשל לדבר: מי שנחלה הולך אצל הרופא, מקבל תרופה כלשהי, ומתרפא, והנה הלא כל זה הוא בהנהגת השי״ת. אר אינו נראה בחוש. משא״כ גבי שידוכיז בכל שידור שייר לראות בחוש את ההשגחה באופז של למעלה מדרר הטבע. וגם כשלא היה נס נגלה ושינוי הטבע. מ״מ כל שידור אינו לגמרי בדרר הטבע. אם זהו האופז בו זימז השי״ת את פלוגי במקום פלוני. או בשעה פלונית. לדבר אל פלוני. ושיכיר פלוני את אותו בחור או בחורה.

ונראה להוסיף בזה, שעל זה גופא הביאו בגמ׳ את הקרא ״מה׳ יצא הדבר״, שמי אמר זה?! לא היה זה מפיו של הקב״ה. אלא מפי לבז ובתואל. שהיו שניהם רשעים. ומ״מ אמרו כן שמה׳ יצא הדבר, משום שהם ראו בחוש השגחת השי״ת בכל המעשים שארעו להוציא לפועל הר שידור (עי' **רבינו בחיי** שם). וכאשר מתבונו בשידוך זה, יראה כמה וכמה נקודות שמורה שהשידוך היה ממש מן השמים. אליעזר היה לו קפיצת הדרך, ונזרמן לו להיות ממש בדיוק באותו שעה במקום שרבקה יוצאת לשאוב מים, וגם בתואל ביקש להרוג אליעזר, ועוד כמה וכמה נקודות, ומ״מ השידוך נתקיים, וחזינן מזה גודל השגחה פרטית בעניני שידוכים. ויכול

לראות הנהגת השי״ת באופו למעלה מדרך הטבע. להוציא השידור אל הפועלי

מאת הנה"צ רבי גמלאל הסק רבינוביץ סלט"א, ר"י סער הטמים ידוסלים עה"ס ויאמר עבד אברהם אנכי ... (כד-לד) - אמונה בענוה תליא נה מתעוררת הפליאה כשמתבוננים בדבריו שבהם פתח אליעזר את משאו $\overline{\Pi}$ ומתנו עם בתואל אודות לקיחת רבקה. שהרי מדרכם של סוחרים ממולחים לייצג את צצמם כמוצלחים. ואם גם זכו למעמד כלשהו אינם מדלגים מלהזכירו ולהתפאר בכר בפני העומדים מולו, כדי שישא חן בעיניהם ויתרצו למלא את רצונו, ואילו אליעזר וזכה לשמש כיד ימינו של אדונו המפורסם לא דיבר כלל על מעמדו הרם. להיפר הוא וציג את עצמו כאחד הפחותים. באמרו: 'עבד אברהם אנכי'. אינני כי אם עבד מז שורה, ובמקרה זה בבית אברהם, וכמי שאומר: לאמיתו של דבר אינני כי אם שלימזל זהוכרה להימכר לעבד. ומצד מהותי אינגי כי אם שפל אנשים. ובכל זאת התמזל מזלי שאיש הגון כאברהם הוא זה שקנה אותי. ונוהג עימי בחמלה... ונשאלת השאלה למה אה אליעזר לנכוז להעמיד פני 'בטלז'? וכי לא היה זה היפר ההשתדלות הנכונה?!

אמנם כשמתבוננים היטב בטיבו של אליעזר מובז הכל. כי כפי שכבר הזכרנו היה אליעזר דולה ומשקה מתורת רבו לאחרים. זאת אומרת שאברהם סמר עליו שהוא אכז וסר את השקפתו ואמונתו כפי שהיא. מבלי לחסר סעיף כלשהוא. ובהכרח שהיה אליעזר דבוק בתורת האמונה – אותה חידש אברהם רבו – בכל פרטיה ודקדוקיה. והנה על פי תורת האמונה איז ההצלחה תלויה כלל ב'השתדלות'. לפיה איז ההשפעה בה כדי להסתיר את ההשפעה זניסית בסדרי הטבע. ועל אף שרואים הרבה פעמים שההשתדלות היא זו המניבה את הצלחה, אין זה הוכחה שההצלחה הטבעית תלויה בהשתרלות, אלא שיש מקרים ובהם רוצה הקב״ה שההשתדלות תשמש לסיבת ההצלחה, אבל איז זה הכרח, וכפי זרואים גם מקרים שאחר שמקיים האדם חובת ההשתדלות. מצליח ה' דרכו באמצעות

אתכונז עדותיד למודים מאת הרב אברהם רגיאל אבטטיין טלט"א, בעמיס טדה אברהם ויען לבן ובתואל ויאמרו מה' יצא הדבר לא נוכן דבר אליך רע או מוב ... (כד-נ) – בענין השגחה פרמית בשידוכים

חז״ל אודות ענייני שידוכיז שכל מציאותם היא לגמרי בהשגחת דוטים דברי זשי״ת. כראיתא במו״ק (יח:): ״אמר רב משום רבי ראובן בן אצטרובילי, מה״ת ומן גביאים ומז הכתובים. מה' אשה לאיש. מה"ת דכתיב "ויעז לבז ובתואל ויאמרו מה' יצא הדבר". מז הנביאים. דכתיב "ואביו ואמו לא ידעו כי מה' היא". מז הכתובים. דכתיב "בית והון נחלת אבות ומה' אשה משכלת"", ע"כ. והנה המקור מן התורה ששידוכין הם גגזירת השי״ת הוא מקרא בפרשתו, ״מה׳ יצא הדבר״. וכבר עמדו המפרשים בדברי הגמ׳ הללו. בהקשותם. שהרי מאמינים אנו באמונה שלימה שהבורא ית׳ שמו הוא בורא מנהיג לכל הברואים והוא לבדו עשה ועושה ויעשה לכל המעשים. והיינו שאיז שום פעולה שנפעלת בהאי עלמא אשר אינה מגזירת הבורא. וא״כ צריר ביאור מה נתחרש כאז בדברי הגמ' כלפי שידוכיז שהינם בגזירת השי"ת יותר משאר פעולות ומעשים.

וביארו בזה המפרשים שאיז בכוונת הגמ׳ לומר שדוקא ענייני שידוכיז הם בהשגחת זשי״ת. ושאר פעולות שנפעלות בהאי עלמא אינם בגזירתו ח״ו. אלא כוונתה היא בענייני שידוכין במיוחד רואים בחוש שכל עצמותו של השידור הוא בהנהגתו הגלויה

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (17) Laws of Vehicles. Do the Biblical laws of Prika - unloading a fallen donkey, and *Teina* - reloading a fallen donkey, apply to a car or person struggling under a load? There is a *mitzvah* in the *Torah* (1) that if one sees [even] his enemy's donkey "crouching under its burden" he should not refrain from helping it, but rather repeatedly help it by unloading the donkey [free translation]. It also states (2): "You shall not see the donkey of your brother or his ox falling on the road and hide yourself from them [as if you didn't notice them] but rather you shall repeatedly stand them up with him." This is the *mitzvah* of *Teina*, reloading the animal in a way it can go further in an efficient manner.

Examples of the Aruch Hashulchan. The Aruch Hashulchan (3) adds 3 more cases that don't necessarily involve a fallen animal: 1) If a wagon has sunk into mud [or snow] and the owner cannot pull it out, one who sees him in distress must help him unload the wagon and when it is light enough to help him, pull out the wagon. This is the mitzvah of Prika. Then, he has to help him reload the wagon which is the *mitzvah* of *Teina*. This

מאת הגאון מויד הדב ברוך הירשפלו שליטייא, מאת הגאון מיד הדב ברוך הירשפלו שליטייא, ראש כולל עשרת חיים ברוך, קליבלנד היישס

is all relevant even if a donkey was untied from the wagon and is not stuck in the mud at all. 2) The baggage fell off the wagon, and only the owner is in distress but not the animal. Here, too, he must help load it back on, which is the *mitzvah* of *Teina*. 3) If the axle or wheel of a wagon broke, and one can assist in fixing the break, he is obligated to do so, and if necessary should help with reloading. The Aruch Hashulchan concludes that all these cases are included in the Torah obligation of Prika and Teina.

Applying to Cars. According to the above, if one sees a motorist stranded with a flat tire, or stuck in the snow, or with an engine that needs a cable to restart it, there is an obligation to help him repair or replace the tire, push him out of the snow, or use the cables (if he has them) to "jumpstart" the car. There are many circumstances where one can call for professional help like AAA, certain insurance companies with emergency benefits, or to local chessed organizations like Chaveirim. In such cases, if help is coming soon, one is not obligated to assist.

If one sees another person struggling with a load, is there a mitzvah of prika and teina? We will discuss this next week IY"H.

היומי – בבא בתרא קמו: כיז הריחיים – תבליז מדף

ינאן הנא דאזלינו בהר אימדנא) ידאר הא דאזלינו בהר אימדנא '' - The *Gemara* asks. who is the געני מיני of our *Mishnah* who holds when determining the mindset of a איז הנא דאזלינו follow the אומדנא and even if not clearly articulated, we assume that was his intention? אומדנא and even if not clearly articulated. we assume that was his intention? ר' טרמעון בן מנסיא Braisa: If one's son was overseas & upon hearing that he died, the father bequeaths his entire estate to someone else. If afterwards, his son i discovered to be alive, א שמעון בן מנסא savs the מתנה is void, because had the father known his son was alive, he never would have given i away to someone else. ר ששת savs it's a different ריאמעון בו מנסיא. hot איסעון בי מנסיא, because his *sak* in this case does not prove he holds of a standard אומדנא since it's verv obvious what the father was thinking and this would be considered a "אומדנא not a standard אומדנא

The דברים to demonstrate that we follow לעולם אומדין דעת הנותן", היא and brings our case of ר' שמעון בן מנסיא to demonstrate that we follow רביים even if not stated specifically. The שי'ס points out that often in המוכירוין even if not stated specifically. The שמרי ק points out that often in המוכירוין example: we learned בנא if a רבני the אור המועד say we do not follow the שור המועד say we do not follow the ארמדטא and say this שור המועד is the killer. In the next case, ר׳ אחא says if a camel is found dead and a wild camel is discovered next to it גומל in both cases like the אומדנא that we do not follow אומדנא. Yet in our case of the father's מומדנא we take the אומדנא into consideration. What is the difference? The מעשה explains a לכל schear cut in front of us but we're just not sure of his intentions. then we assume the אומדנא But if the actual circumstances of the מעשה are in doubt like the גמל where there aren't witnesses, then we don't apply אומדנא where there aren't witnesses, then we don't apply

The אבני נאר and they ואהע"א ה"א ס' קיטאות קד אבני נאר uotes the סורבה and they ואהע"א ה"א ס' קיטאות קד אבני נא follow and see one of them holding a bloody sword, standing over the other one who is dving on the ground, since they didn't witness the actua murder, we may not convict based on these עדים because the Torah says ונקי וצדיק אל תהרוג" as long as there is a אד לנקות we may not kil him. The אומדנא says it seems from the reason the בימב"ם gives, אומדנא isn't usable because it's a case of אומדנא but if this אומדנא was available in a case of אומדע ממנות we would use it. Yet, we see that in the case of אומנית א we pasken not to use אומנית? He explains there are differen levels of אמנדנא. If, in אמנדנא there would be a clear אימדנא like the case in the **Rambam**. we would follow it. But since the case of גמל is not as clear, thus we don't use אומדנא. (1) שמות כגיה (2) דברים כביד (3) ערוד השלחו חו"מ רעביח

The Alter of Marinover shlita (Sefer Ish Echod) would say:

"יאמר עבד אברהם אנכי - As long as Avraham Avinu still needed to find a wife for his son. Yitzchok, Eliezer is referred to as an '*Eved*': he still had a mission to complete. However, once he found Rivkah, his mission was complete and he can now be called an 'ish.' Later, though, Eliezer is referred to again as eved, because he was on a new mission from Besuel and Lavan, to bring Rivkah back to Yitzchok. As Yidden, we are referred to as Avdei Hashem, because our whole life we are on a mission from Hashem to bring out Kvod Shamayim, and be Mekadesh Shem Shomaim."

A Wise Man would say: "Whenever I feel the need to exercise. I lie down until it goes away." To place an ad or to dedicate in "ONLY a Real Connection With Hashem your city for a simcha, yahrzeit or T Will Make Us Happy ...Build It!" (Be Mkabel !!) any reason, please send an email ONLY 855.400.5164 / Text 323.376.7607 / kvodshomavim.org

Mazel Toy to Rabbi & RebbetzinYitzchokHoffman on the birth of their daughter, evorah.וווזכו לגדלה ולחונכה לבו חורה לחופה ולמעשים טובים

to:Torahtavlin@vahoo.com

र्म्स्

ධි

מעשה אבות סימז

אשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ... (כד-ז) Raised in Brooklyn, NY, Rochel grew up appreciating she was Jewish and that's about it. Her only connection to Orthodox Judaism came through deeply religious relatives who later in life had a profound influence on her. After meeting her husband at Harper College, their journey together led them around the world. In 1971, after being married for 7 years, Rochel and her husband were living in Taiwan due to a Fulbright Fellowship, and it was there that their lives took an unexpected turn. They had long yearned for a child but had faced many challenges. One day, Rochel's husband, Avraham, noticed a red bundle on a bench while walking to the train station. The small package, which appeared abandoned, began to move. Curiosity got the better of him, and he approached. To his astonishment, inside the bundle was a newborn baby, with a note written in beautiful Chinese calligraphy: "Whoever finds this baby, please take good care of her. Happiness and fortune will follow you."

Moved by the situation, Avraham handed the baby over to a guard and continued to his job. But that evening, when he recounted the story to Rochel, she was determined to find the baby. The next day, the couple returned to the station, tracked down the orphanage where the baby had been taken, and there they found her - tiny and helpless, with big dark eyes. They knew instantly that this was their daughter, the precious soul they had been waiting for. After several months of bureaucratic red tape, they were able to adopt her, naming her Hsin-Mei (pronounced Shin-May, meaning; the heart blossom of Taiwan).

Upon returning to the USA, Rochel and her husband faced a new challenge: converting their daughter to Judaism. They went to many Rabbis, but didn't feel ready to take on the required *mitzyos* needed to acquire an Orthodox conversion for their daughter, and the conversions offered by other Jewish denominations didn't resonate with them. Not knowing what to do, they decided to take a Jewish History course at the University of Richmond to learn more about their roots. It was there on campus that Avraham met an Orthodox Rabbi in the Hillel House and was invited to spend Shabbos with his family.

That Shabbos was a turning point for the Schwartzbaums. The day, filled with warmth and light, singing and delicious food, was what they needed to start them on their *teshuva* journey. They began learning with people in the Orthodox community and taking on one *mitzvah* at a time. They started lighting *Shabbos* candles, learning about Jewish laws, and gradually built a Jewish home filled with warmth and meaning. However, one challenge still remained: converting their beloved daughter Shin-May. After four years they met a rabbi who set them on the path to fully embrace a Torah-observant life. Rochel and her husband took on the mitzvos of Shabbos, kashrus, and family purity, and agreed to send Shin-May to a Jewish day school. At that moment, their daughter became a true Jewish soul and was renamed Devorah. Exactly 11 months later, as a gift they saw directly from Hashem, Rochel gave birth to their first biological child - a baby boy.

Rochel's life continued to evolve, but the turning point came when they moved to Israel. It was in 1981 that she discovered Neve Yerushalayim. Living in Maalot Dafna, she traveled daily to Bayit Vegan to attend classes at Neve. The kindness. wisdom, and warmth she encountered at Neve made an indelible impact on her Jewish growth. Rochel recalls the incredible teachers who nurtured her and the deep learning that filled her soul with joy and purpose. "My time at Neve was life-changing," Rochel shares. "It gave me the foundation I needed to grow in my Yiddishkeit and live a life dedicated to Torah and mitzvos."

The nurturing environment and its dedicated teachers inspired Rochel to embrace *Torah* living in a profound way. Her journey came full circle as she, alongside her husband and children, made *aliyah*, deepening their commitment to Jewish life in the Land of Israel. Though her path was filled with challenges, Rochel's strength and faith carried her through. Today, her story continues to inspire, reminding us of the many miracles *Hashem* is always sending us every day.

The full story on discovering little baby Devorah in Taiwan, and the Schwartzbaums' remarkable return to Yiddishkeit and a life of Torah and mitzvos can be read in the Schwartzbaum's autobiography, "The Bamboo Cradle," published by Feldheim.

ואדני׳ בן הַגית מתנשא לאמר אני אמלך ... (מלכים א' א-ה) HaMelech neared his end, his son Adoniyahu attempted to to see the folly of his ways causing him to return to the proper usurp him and crown himself as king. He then led a coup against his father and younger brother which ended in defeat. *Chazal* note that Adoniyahu had the audacity to challenge his father because his father had "failed to reprimand him." But if the great *tzaddik*, *Dovid HaMelech*, could not discipline his children correctly, how can we expect to do any better?

R' Avraham HaKohen Pam *zt"l* answers that obviously Dovid raised his children on the path of *Torah* and *mitzvos*, but somehow Adoniyahu, like his older brother Avshalom before him, lost his way and required realignment. There are two basic ways to deal with a rebellious child - either parents

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY REPORT AND A PENETRATING ANALYSIS OF THE PENETRATING תורת הצבי The general theme of the Haftorah is succession. As Dovid cut off all ties and hope that their rejection forces their child path. Or, parents can choose to surround their child with love and concern - with a healthy dose of reprimanding as well and their nurturing will hopefully convince the child to stop his rebellion. Dovid HaMelech chose the first course. He cut off ties with Avshalom and "failed to reprimand" Adonivahu Unfortunately, that led to a terrible end.

Concludes Ray Pam. Chazal are telling us of Dovid's parenting method so we can learn from it and raise our children differently. Hopefully, with the right amount of nurturing and prayers - and a great deal of Sivata D'shmaya - we can all merit children who will grow up as G-d-fearing. Torah Jews.

ואחרי כז קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה ... (כג-ימ)

Ë

The Medrash Tanchuma says that Avraham Avinu eulogized Sarah with the words of אשת חיל, and on the posuk ממה שדה , the Medrash explains this to be a reference to the מערת המכפלה. The obvious question is - Avraham completed the purchase, and not Sarah. Why then is she receiving the credit?

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

On the earlier words of our *parsha*, "לכל באי שער עירו" in front of all the townspeople: **Rashi** says that everyone came to pay their respects to Sarah and be *gomel chessed* to her. Presumably they had been recipients of goodness from Avraham and Sarah. It's therefore no wonder that they initially offered a burial plot pro-bono, all in her zechus. Thus, "אממה שדה" she orchestrated and pulled the strings through her good deeds of the past and now she received her just and well-deserved reward.

There is a profound *pshat* from the **Slonimer Rebbe** *zt*"*i* on the aforementioned *Medrash*. On the verse לא תירא לביתה משלג - כי כל ביתה לבוש שנים' - She need not fear Gehinom because she has shanim, reading it as shnavim - two. Two mitzvos protecting her - Shabbos and Bris Milah. The mitzvah of Shabbos we can readily comprehend, but what did she have to do with mitzvas milah? He answers both questions with the following beautiful thought. Many a time it is the zechusim of the שיס צדקניות nshei chayil that enable the menfolk to fulfill *mitzvos*. The reward is thus in their merit. So even though they don't actually relate to the *Milah*, they receive credit for it. Similarly, although she already passed away, the ability to acquire the field was in her merit. Therefore, although Avraham concluded the physical sale, the *posuk* aptly says "אממה שדה" she truly accomplished it. This מחשבה reminds me of one the Zaida would often say; but with a twist. The Torah, at times, refers to a woman as שארו. his close relative. Why? It's possible to suggest that where the analytic loss of a war of a niftar remains with us and we can still enjoy their 'leftovers'. May all our illustrious forbears be melitzei yosher for us

משל למה הדבר דומה כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק ... (כר-ד) : Every year, **R' Eliyahu Eliezer Dessler** *zt"l*, remained in Gateshead the week of his father's vahrzeit so that he could spend the week immersed in Torah and lead the *davening* in the *Kollel*. This was a practice very dear to him as he put a lot of emotion and spiritual strength into this week.

One year, on the very evening of his father's *vahrzeit*, he asked Rabbi Waltner, a close family friend, to accompany him to the train station. There were no cabs available, so they had to walk all the way to the Newcastle train station. All along the way, R' Dessler refused to permit his younger friend to carry his bag despite the very long walk.

On the steps of the train, R' Dessler finally explained why have taken the *amud* in the *Kollel*. He told Rabbi Waltner every individual on this world.

that he had received a call from a Rosh Yeshivah in London that a certain *shidduch* between a girl in Gateshead Seminary and a veshivah bachur in London had run into difficulties, and that Rabbi Dessler might be able to save it. "I thought to myself," said Rabbi Dessler, "What better Kaddish can I send my father than to help establish a house of Torah!" נמשל: Each and every year, as we read this week's parsha,

we are invited to study the "Shidduch" of Yitzchok and Rivkah. The Torah goes through a very detailed narrative, and great unusual length when describing this *shidduch* story. The stress and importance of helping along a *shidduch* is thus quite apparent. One who succeeds in making a match carries the merit of all the offspring thereafter and even one who doesn't succeed - but gave it a real try - carries the great merit he was departing precisely at the moment when he should of helping populate the world, which is the task of each and

ויברכו את רבקה ויאמרו לה אחתנו את היי לאלפי רבבה ... (כר-ם)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

Rashi quotes the *Medrash* that explains how Eliezer ran to greet Rivka because he saw how the water miraculously rose up to her from the well. However, it was not on this premise that he chose her as a wife for Yitzchok. The **Beis Halevi** zt"? explains that although this was a clear sign that she was worthy of miracles performed for her. Eliezer needed to see in the future wife of Yitzchok, the future daughter-in-law of Avraham Avinu, a trait that would be the foundation of Klal Yisroel, one that would sustain them even in their darkest hour. The kindness, love and unity of Jews is truly our greatest power as it works measure for measure. Our kindness towards others then opens up the flow of Hashem's mercy and kindness to us.

Dovid Hamelech teaches us in Tehillim: "עולם חסד יבנה" - the world is built upon kindness. In the times of Noach, when the world was devoid of loving kindness, Hashem destroyed it and began all over again. He saved Noach and his family and gave him an intensive seminar on how to "give unconditionally" in the ark, where he was busy around the clock caring for the animals. In order to begin the world again it would have to be done on the foundation - on the very premise - of kindness.

For this reason, Eliezer looked for *chessed* for he knew that his choice of mate for Yitzchok would be planting the seeds for all future generations of Jews. He understood that being worthy of miracles was not enough; embodying the trait that the entire world is built upon, the *middah* of *chessed*, is all the more important. Eliezer was not just looking for a בעלת רסד but a wife who truly loved to do chessed. He wished to find a person who saw chessed as an emulation of Hashem's unlimited kindness This is the manner how Eliezer chose Rivkah; from a simple act of *chessed* - giving a stranger a drink - she was *zoche* to marry *Yitzchok Avinu* and shape the destiny of the Jewish people for every generation to follow.

So the next time you meet a thirsty man with a bunch of camels at an oasis in the desert, offer him a drink - you never know!